

Valtakunnalliset iktyonomipäivät Helsingissä kokoushotelli Rantapuisto 29.-30.11.2006

Osallistujat

Aaltonen	Jussi	Lounais-Suomen kalastusalue
Aulaskari	Harri	Uudenmaan ympäristökeskus
Böhling	Paula	Tutkimusviestintä Paula Böhling
Clayhills	Tom	Suomen kalatalous- ja ymp.inst.
Dahlström	Harri	
Haikonen	Ari	Kala ja vesitutkimus
Hakala	Eero	Keski-Pohjanmaan kalatalouskeskus
Henriksson	Jan	
Jutila	Eero	RKTL/Helsinki
Jäppinen	Raimo	RKTL/Laukaa
Kangasniemi	Mika	Apetit Kala Oy
Karvonen	Mikko	Helsingin kaupunki
Kiuru	Mika	Nylands Fiskarförbund
Knuutila	Seppo	Suomen ympäristökeskus
Kolari	Ismo	ProAgria Pirkanmaan maaseutukeskus
Kontila	Petteri	Vesi-Eko Oy
Korvonen	Pasi	Suomen kalatalous- ja ympäristöinstituutti
Koskenala	Timo	Kaakkois-Suomen TE-keskus
Kosunen	Kari	Pohjois-Savon TE-keskus
Kääriä	Raisa	Turun AMK, Kala- ja ympäristötalous
Lehtinen	Esa	Uudenmaan ympäristökeskus
Lehtola	Niko	Kaakkois-Suomen TE-keskus
Lehtonen	Esa	RKTL/Helsinki
Lehtonen	Hannu	Helsingin yliopisto
Linder	Jukka	Uudenmaan TE-keskus
Lindholm	Gabi	Fma Gabi Lindholm Tmi
Malin	Mikko	Metsähallitus
Manninen	Kati	RKTL
Marttinen	Markku	Uudenmaan TE-keskus
Mielonen	Matti	Helsingin kaupunki
Moilanen	Sami	Pirkanmaan ympäristökeskus
Mustonen	Seppo	RKTL/Kuusamo
Naarminen	Matti	RKTL/Helsinki
Niemelä	Eero	
Niinimäki	Juhani	
Nikiforow	Mikael	Uudenmaan TE-keskus
Nissén	Petter	Suomen Vapaa-ajankalastajien Keskusjärjestö
Nordenswan	Gustaf	Sibbo fiskeområde

3. valtakunnalliset iktynomipäivät Helsingissä

Kokoushotelli Rantapuisto 29.–30.11.2006

Nummelin	Minna	Turun kaupunki, Ympäristönsuojelutoimisto
Oikarinen	Jyrki	Perämeren kalatalousyhteisöjen liitto ry
Ojajarju	Juha	Suomen Vapaa-ajankalastajien Keskusjärjestö
Partanen	Seppo	
Pelkonen	Jari	Hämeen TE-keskus
Peltola	Jarmo	V-S TE-keskus
Penttilä	Tapio	Turku amk
Peuhkuri	Nina	RKTL/Kotka
Rautanen	Janne	Suomen Vapaa-ajankalastajien Keskusjärjestö
Reponen	Seppo	Etelä-Savon TE-keskus
Rinne	Jukka	
Samanen	Kai	Uudenmaan TE-keskus
Saura	Ari	RKTL/Helsinki
Savola	Petri	Uudenmaan ympäristökeskus
Snellman	Sarianne	Helsingin kaupunki
Soinisto	Timo	Insinööritoimisto Paavo Ristola Oy
Sundman	Kalle	RKTL/Helsinki
Suominen	Ari	Varsinais-Suomen TE-keskus
Suominen	Paavo	Varsinais-Suomen TE-keskus
Taimisto	Kari	Cursor Oy
Tarikka	Risto	Suomen Vapaa-ajankalastajien Keskusjärjestö
Tarkiainen	Janne	Suomen Vapaa-ajankalastajien Keskusjärjestö
Tarkkonen	Heikki	Loviisan kalastusalue
Tiainen	Sulo	Helsingin kalastusalue
Toivonen	Olli	Virtavesien hoitoyhdistys
Toivonen	Ville	Uudenmaan ympäristökeskus
Tuominen	Tuire	Turun AMK
Ulenius	Niklas	Pohjanmaan TE-keskus
Vaarala	Henri	Pyhäjärvi-Instituutti
Vainio	Sampo	Itä-Uudenmaan ja Porvoonjoen vesien- ja ilmansuojeluyhdistys
Vanninen	Vesa	Kaakkois-Suomen TE-keskus
Vetikko	Jaana	Suomen Vapaa-ajankalastajien Keskusjärjestö
Wikstedt	Leif	Kirkkonummi-Porkkala kalastusalue
Wikström	Marcus	Suomen Vapaa-ajankalastajien Keskusjärjestö
Vähänäkki	Pekka	Kaakkois-Suomen ympäristökeskus
Ylönen	Camilla	Varsinais-Suomen TE-keskus

Pisces magni in aqua alta natant

Kokoushotelli Rantapuisto 29.–30.11.2006

Suomenlahden meritaimen - nousu vai tuho?

Keskiviikkona 29.11. Käsittelemme meritaimenen istutusta ja hoitotoimenpiteitä sekä merellä että joissa. Saamme katsauksen uusimpiin tutkimus- ja seurantamenetelmiin. Mahdollisuus päästä vaikka kalastelemaan m/s Sintillä Vuosaaren ympäristöön. Illalla nautimme yhdessä juhlaillallisen, jonka yhteydessä vuoden iktyonomi julkistetaan. Lopuksi on mahdollisuus sauna rantsaunalla.

Kärsivä Suomenlahti muutoksen kourissa

Torstai 30.11. Perehdymme Suomenlahden tilaan, kalastukseen ja sen valvontaan sekä kotimaisesti että EU:n puitteissa. Ruutti luovutetaan eteenpäin.

Tervetuloa!

IKTYONOMIPÄIVIEN OHJELMA

keskiviikko 29.11.

puheenjohtaja iktyonomi Mikko Malin, Metsähallitus

9.00-	Mahdollisuus meritaimenen heittokalastukseen Kalastusmestari, iktyonomi Jukka Linder, Uudenmaan TE-keskus
11.00- 12.00	lounas (halukkaille)
12.00- 12.15	Tilaisuuden avaus. Tom Clayhills, Suomen kalatalous ja ympäristöinstituutti
12.15- 12.45	Suomenlahden meritaimenen suojelusuunnitelma. Kalatalousjohtaja Markku Marttinen, Uudenmaan TE-keskus
12.45- 13.15	Meritaimenen kutupaikkakunnostukset. Kalataloustarkastaja, kalatalousteknikko Kai Samanen, Uudenmaan TE-keskus
13.15- 14.15	Meritaimenen istutustoiminta ja tulokset 2000-luvulla. Tutkija Ari Saura, RKTL
14.15- 14.45	kahvi
14.45- 15.15	Meritaimenen kestävä vapaa-ajan kalastus. Professori Hannu Lehtonen, Helsingin Yliopisto
15.15- 16.00	Tutkimuksia makuukammarista, synnytyssosastolta ja lastentarhasta - meritaimen joessa. Iktyonomi Ari Haikonen, Kala- ja vesitutkimus oy
16.00- 16.15	iktyonomikoulutuksen ja Paraisten koulun kuulumisia Lehtori Raisa Kääriä, Turun ammattikorkeakoulu
16.00- 16.15	loppukeskustelu päivän aiheista
18.30-19.00	alkudrinkki ja vapaata seurustelua
19.00- 22.00	juhlaillallinen, juhlapuhujana fil.tri Eero Niemelä, RKTL
22.00- 01.00	rantasauna

torstai 30.11.

Puheenjohtaja iktyonomi Petri Savola, Uudenmaan ympäristökeskus

7.30-9.30	aamiainen
9.30- 10.00	Suomenlahden veden ja eliöiden tila. Limnologi Seppo Knuuttila, Suomen ympäristökeskus
10.00- 11.00	Suomenlahden ammattikalastus, ennen ja nyt. Toiminnanjohtaja iktyonomi Mika Kiuru, Nylands fiskarförbund ja kalastaja Seppo Partanen
11.00- 12.00	lounas
12.00- 12.30	EU:n yhteisen kalatalouspolitiikan valvonta Suomenlahdella. Kalastusmestari, iktyonomi Mikael Nikiforow, Uudenmaan TE-keskus
12.30- 13.00	EU:n yhteisen kalatalouspolitiikan valvonta EU:n alueella Kalastusmestari, iktyonomi Paavo Suominen, Varsinais-Suomen TE-keskus
13.00- 13.40	loppukeskustelu päivän aiheista
13.40- 14.00	Ruutin luovutus Savon sydämeen Kuopioon Tom Clayhills
14.00- 15.00	Päätöskahvit

Pisces magni in aqua alta natant

Kokoushotelli Rantapuisto 29.–30.11.2006

Suomenlahden meritaimenen elvytyssuunnitelma

Markku Marttinen

Uudenmaan TE-keskuksen kalatalousyksikkö

Historia ja nykytila

Suomenlahteen laskevia jokia, joissa on ollut luontainen, mereen vaeltava taimenkanta, on ollut ainakin 56 kpl. Niistä 17 sijaitsee kokonaan Suomen puolella. Kutujokien patoamiset, perkaukset ja likaantuminen harvensivat viime sotien jälkeen huomattavasti kantoja.

Viime aikoina on menetettyjä kutualueita saatu palautettua poistamalla patoja, rakentamalla kalateitä ja kunnostamalla koskia. Useimmissa joissa kalan nousu merestä katkeaa kuitenkin edelleen johonkin patoon. Nykyisin luonnonvaraista taimenta esiintyy patojen alapuolella enää 10:ssä kokonaan sekä seitsemässä osittain Suomen puolella olevassa joessa. Paikallista taimenta esiintyy myös patojen yläpuolella. Monet kannat ovat geneettisesti ainutlaatuisia ja mahdollisesti alkuperäisiä. Kaikki nousuestepatojen alapuoliset kannat Suomessa ovat pieniä ja uhanalaisia. Niiden lisääntyminen on epäsäännöllistä ja poikastuotannon vähäistä jokien tuottokykyyn nähden. Sen sijaan Venäjän ja Viron puolella on jäljellä elinvoimaisia meritaimenkantoja.

Ainoa viljelyssä oleva Suomenlahden taimenkanta on Ingarskilanjoen kanta. Tärkeimmät taimenkantoja uhkaavat tekijät ovat kalastus, vesien likaantuminen ja rakentaminen sekä maankäyttö ja istutukset vierailta kannoilla. Taimen on hyvin suosittu saalis- ja istutuslaji Suomenlahdella. Ylivoimaisesti tärkein pyyntimuoto on vapaa-ajankalastajien harjoittama pohjaverkkopyynti.

Meritaimenkantojen elvytyssuunnitelma

Vuonna 2001 Suomenlahden TE-keskukset teettivät Uudenmaan ympäristökeskuksella meritaimenkantojen elvytyssuunnitelman, jonka tavoitteina ovat

- *Nykyisten luonnonvaraisten taimenkantojen suojelu
- *Luonnonvaraisten kantojen palauttaminen entisiin taimenjokiin
- *Taimenkantojen vahvistaminen kestävämpään niihin kohdistuvaa kalastusta

Suunnitelman toimenpiteinä ovat

- *selvitykset taimenkantojen tilasta ja perinnöllisestä rakenteesta
- *selvitykset alueen jokien kunnostustarpeista
- *kutu- ja poikastuotantoalueiden kunnostukset
- *vaellusmahdollisuuksia parantaminen kutujokiin
- *taimenen elinmahdollisuuksien turvaaminen joissa
- *taimenkantojen kalastuksen järjestäminen kestävämmäksi
- *taimenten istuttaminen

Suunnitelmalla on laaja kannatus alueella. Luonnonkantojen olemassaolo auttaa taimenta lajina säilymään erilaisissa ympäristömuutoksissa. Luonnonvaraisten taimenkantojen elpymisellä olisi myös huomattavaa taloudellista merkitystä. Tuloksellinen istutustoiminta edellyttää elinvoimaisia luonnonkantoja. Lisäksi kalastusmatkailulle on kysyntää tällä runsasväkisellä alueella.

Tulevaisuus

Edellä mainittuja toimenpiteitä ovat alueella toteuttaneet TE-keskukset ja ympäristökeskukset, kalastusalueet, kunnat, vesiensuojeluyhdistykset, RKTL ja Virtavesien hoitoyhdistys. Vaikka paljon on tehty, on vaarana monien taimenkantojen häviäminen. Kantojen elpymisen pahin este ja istutusten heikon tuoton syy on kestävä kalastus: kalat pyydetään keskenkasvuisina merellä ennen ensimmäistä kutua. Verkkojen solmuväliä ja taimenen almitta tulee edelleen nostaa ja pyyntiä kutujokien edustoilla rajoittaa. Tähän ei riitä TE-keskusten nykyinen toimivalta. Hyvin tärkeää on jatkaa myös muita elvytystoimia.

Pisces magni in aqua alta natant

3. valtakunnalliset iktynomipäivät Helsingissä

Kokoushotelli Rantapuisto 29.–30.11.2006

Meritaimenen kutupaikkakunnostukset

Kai Samanen
kalataloustarkastaja
Uudenmaan TE-keskus

Arvoisat kuulijat. Suomenlahden meritaimenen nousu vai tuho? Kysymykseen on yritetty vastata toimenpitein. Uudenmaan TE-keskuksen kalatalousyksikön ministeriölle toimittamissa kalataloudellisissa kunnostusohjelmissa on alusta alkaen johdonmukaisesti korostettu strategiaa, jossa mereen laskevien jokien pääuomia pyritään avaamaan. Patoja on poistettu ja rakennettu luonnonmukaisia kalateitä. Näitä hankkeita on toteutettu ja tullaan toteuttamaan varsin laajassa mittakaavassa muuhun maahan verrattuna.

On selvää, etteivät nämä rakentamistoimenpiteet ole yksinään riittäviä. Meritaimenen palautuminen edellyttää vapaan vaellusmahdollisuuden lisäksi kutupaikoille leimaantuneiden ja sinne pyrkivien emokalojen riittävää määrää. Tarvitaan siis kutupaikkoja ja kutevia kaloja !

Kutupaikan kunnostamiseen ei välttämättä vaadita kuin lihasvoimaa ja lapiota. Uuden kutupaikan rakentamiseen tarvitaan n.2 tonnia singelisoraa sekä tervettä selkää. Vaikka kyseessä on virtavesien halvin kunnostamisen osa, se on silti kaikkein vaativin osa-alue. Kutupaikkojen rakentamisessa ja kunnostamisessa on alalla edessään isot talokoot, eikä vähiten omien asenteiden tarkistamisen suhteen.

Monet Uudenmaan mereen laskevat joet ovat sivu-uomien osalta joko tyydyttävässä tai hyvässä kunnossa ja niissä on runsaasti potentiaalia tuottamaan huomattavia smolttimääriä. Uskon että 50 -100 uuden kutupaikan rakentamisella vuosittain ja mätirasiaistutuksilla ko. paikkoihin olisi melko nopeasti saatavissa hyviä ja pysyviä tuloksia. Onnistumisen edellytyksenä ja perustekijänä on samanaikaisesti voimakkaasti rajoitettu ja säädelty verkkokalastus merellä sekä jokisuissa.

Johdonmukaisella ja määrätietoisella kutupaikkojen kunnostuksilla on mahdollista korvata nykyiset meritaimenen smoltti-istutukset kokonaan. Toimintatavan ja myös ajattelutavan muutos on mielestäni ilmeisen välttämätöntä jos haluamme turvata meritaimenen säilymisen ja sen kalastamisen tulevaisuudessa. Ytimekkäästi ilmaistuna; poikasistutuksille - EI , kunnostuksille - KYLLÄ

Uudenmaan nykyisillä potentiaalisilla taimenjoilla on nähdäkseni päästävässä yli 100 000 smoltin luonnontuotantoon. Esteetön vaellus on minimivaatimus ekologisesti hyvässä tilassa olevissa vesistöissä, mitä vesipolitiikan puitteidirektiivikin edellyttää. Tavoitteena on siis vesistökohtainen tuotantopotentiaali ja sen saavuttamiseksi tarvittavat toimenpiteet.

Käytännössä kutupaikkojen rakentaminen vaatii laajoja uomainventointeja soveltuvien paikkojen löytämiseksi ja vuorovaikutustaitoja maanomistajien kanssa. Sivupurojen sekä ojien kunnostaminen kutualueiksi ja poikastuotantoon on täysin riippuvaista omistajan suhtautumisesta asiaan. Vuoden 2007 aikana valmistuu ministeriön kala- ja riistaosaston tuella kalataloushallinnon purokunnostusopas, jonka avulla toivotaan voitavan paremmin välittää käytännön tietoa asiasta maanviljelijöille. Oppaasta pyritään laatimaan eräänlainen; tee se itse - tyyppinen apuväline ja tietopaketti purojen ja ojien tuotannollisen merkityksen ymmärtämiseen sekä menettelytavat niiden kunnostamiseksi.

Puron ja ojan solina lakkaa, kun poistamme siitä kivet. Faktaa on sekini, että meritaimenta odottaa tuho, ellemmme tee jotain ja toivottavasti tekijä juuri Sinulle ei tarkoita jotain muuta henkilöä tai muita.

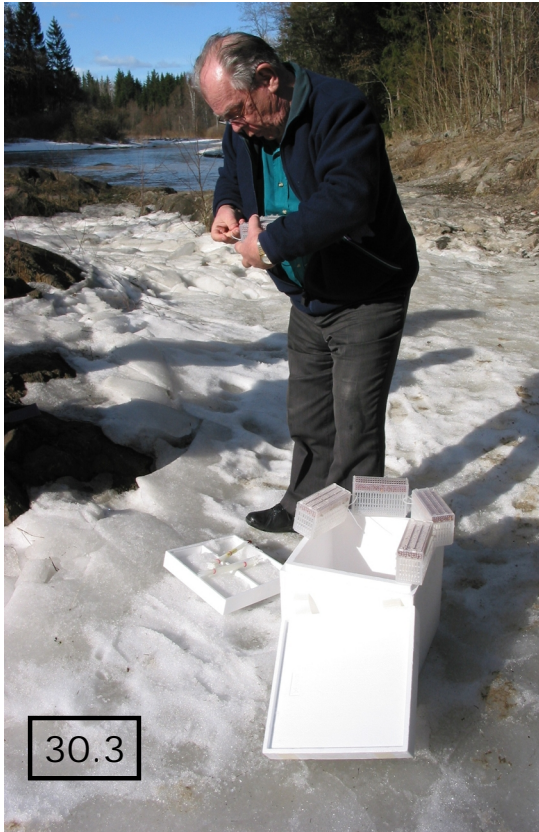

Pisces magni in aqua alta natant

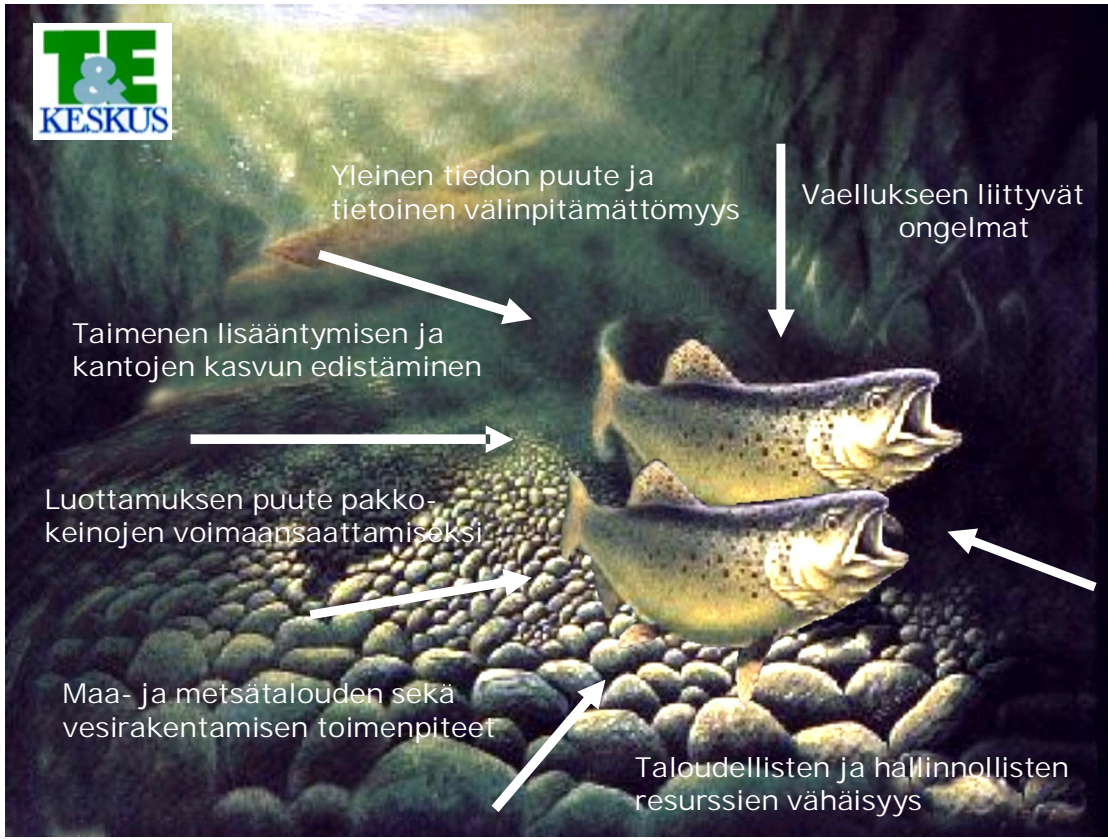
3. valtakunnalliset iktynomipäivät Helsingissä

Kokoushotelli Rantapuisto 29.–30.11.2006

Pisces magni in aqua alta natant

SÄÄTELYVAIHTOEHTOJA MERITAIMENEN VERKKOKALASTUKSELLE

Vaihtoehto	Meritaimenen alamitta	Verkon silmäkoko ja lukumäärä	Rauhoitusalue	Ennuste meritaimenen luonnonkannoille
1	65 cm	65 mm > ei rajoituksia verkkomäärissä	luonnonkanta-joet, meri 10-30km jokisuulta	kannat elpyvät suhteellisen nopeasti
2	45 cm	55 mm > 6 kpl	luonnonkanta-joet, meri 5-15 km jokisuulta	kannat elpyvät hitaasti
3	40 cm	ei rajoituksia	kalastuslain mukaiset säädökset	luonnonkannat häviävät (nykyinen tilanne)

Lähde: RKTL

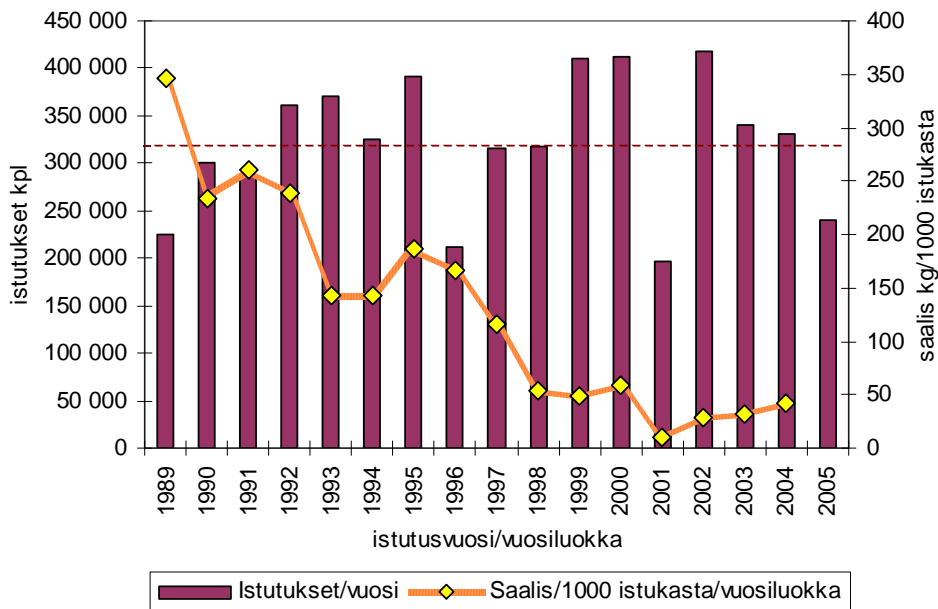
Meritaimenistutukset ja niiden tulokset 2000-luvulla

Ari Saura

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos

Suomenlahteen ja siihen laskeviin jokiin on istutettu vuosittain reilu 300 000 taimenen vaelluspoikasta. Merkittävimpiä istutusjokia ovat olleet Kymijoki ja Vantaanjoki. Joki-istutusten osuus on keskimäärin vajaa puolet kaikista istutuksista ja ne koostuvat pääasiassa velvoitteista. Merialueelle tehtävät istutukset ovat pääosin vapaaehtoisia ja huomattavaa osaa niistä on koordinoitunut Suomenlahden meritaimentoimikunta.

Vaikka istutusmäärät ovat pysyneet viime vuosiin asti korkealla tasolla, ovat istutuksista saadut saaliit romahtaneet. Istutushistorian huonoin saalis, lähes nollatulokseksi, saatiin merkintöjen perusteella vuoden 2001 istutuksista. Tulos oli huono koko Suomenlahdella riippumatta istutusajankohdasta, -paikasta, poikasten alkuperästä tai koosta. Pientä elpymistä näyttää tapahtuneen, mutta edelleen ollaan huomattavan huonolla tasolla (kuva).

Kuva. Suomenlahdelle ja siihen laskeviin jokiin tehdyt taimenen vaelluspoikasistutukset sekä niiden tuottama saalis merkintöjen perusteella.

Merkintöjen perusteella Suomenlahdella pyydettyjen taimenten ikärakenne nuorentuu jatkuvasti. Nykyään jo noin 60 % kaloista pyydetään istutusvuonna ja lähes kaikki loput toisena merivuonna. Sukukypsiksi ehtii vain aniharva. 70-80 % taimenista pyydetään verkoilla. Loput saadaan vapavälineillä. Muiden pyydysten osuus on käynyt merkityksettömäksi.

Selittävätkö kalastuksessa tapahtuneet muutokset huonoa istutustulosta? Onko istutuspoikasten laatu heikentynyt? Syövätkö voimakkaasti runsastuneet hylkeet ja merimetsot istukkaita? Vai löytyykö perimmäinen syy Suomenlahden yleisestä huonosta tilasta?

Pisces magni in aqua alta natant

Meritaimenen kestävä vapaa-ajankalastus

Hannu Lehtonen

Helsingin yliopisto, Bio- ja ympäristötieteiden laitos

Kestävä kalastus tarkoittaa kalavarojen käyttöä ja hoitoa biologisesti, taloudellisesti ja sosiaalisesti hyväksyttävällä tavalla siten, että kalojen määrä, monimuotoisuus, uusiutumiskyky ja elinvoimaisuus taataan. Kestävän käytön periaate sisältyy myös kalastuslakiin.

Tällä hetkellä merivaelluksen tekevä taimen on järvilohen jälkeen uhanalaisin vaelluskalamme. Valtaosa vapaa-ajankalastajien saaliista pyydystetään verkoilla siian- ja kuhanpyynnin sivusaaliina. Saalis koostuu nuorista kaloista ja emokalakannat ovat alamaissa, eikä kalastus ole biologisesti kestävää ja on siksi kalastuslain vastaista.

Meritaimenen kannalta ongelmallista on erityisesti helppo pyydystettävyys verkoilla. Pulmallista on myös rannikkoalueella vallitsevien kalastussäädösten sirpaleisuus, mikä tekee paljon liikkuvan kalan kalastuksen yhdenmukaisesta järjestämisestä vaikeaa.

Taloudellista kestävää käyttöä on vaikea määritellä, sillä kyseessä on aina myös kalavarojen jakokysymys. Jos kriteerinä pidetään kansantaloudellista arvoa, on selvää, että osa meritaimenen kalastuksesta ei ole taloudellisesti kestäväällä pohjalla. Sosiaalisesti kestävässä kalastuksessa kalastusmahdollisuudet turvataan kaikille kalastajaryhmille ja muille vesiluonnon käyttäjille. Eri väestöryhmien erilaiset elämänarvot saattavat aiheuttaa konflikteja kalasioissakin.

Meritaimenen kestävä vapaa-ajankalastuksen perusteina voidaan pitää muutamia nyrkkisääntöjä, kuten luontaisen lisääntymisen turvaamista, yhden tai useamman kutukerran turvaamista sekä kalastuksen säätelyn etusijaa istutuksiin verrattuna.

Tavoitteina tulisi olla olemassa olevien luonnonkantojen suojelu ja vahvistaminen, geneettisesti monimuotoisten ja elinkelpoisten kantojen ylläpito, luontaisen lisääntymisen käynnistäminen mahdollisissa uusissa joissa, meritaimenen palauttaminen entisiin kutujokiin, kalastuksen sopeuttaminen hoidon yleisiin tavoitteisiin sekä potentiaalisten kutualueiden kunnostaminen.

Kestävän kalastuksen toteutumisen edellyttämiä toimenpiteitä ovat verkkojen silmäkoon suurentaminen merellä tapahtuvassa kalastuksessa, nykyistä selvästi suurempi alamitta, jokisuiden rauhoittaminen verkkokalastukselta riittävän laajalla alueella kutuvaelluksen aikana, jokikohtaisten hoitosuunnitelmien laatiminen sekä potentiaalisten kutujokien kunnostaminen (kalatiet, veden laadun parantaminen, elinympäristöjen kunnostus).

Suurimpana ongelmana näiden toteuttamisessa lienee se, että taimenet kalastetaan pääosin verkoilla muiden kalojen kalastuksen sivusaaliina. Biologisesti kestävästi toteutettu meritaimenen kalastus vaikuttaisi siten voimakkaasti muiden lajien kalastukseen. Ellei muutoksia tehdä, tulevat meritaimenen luonnonkannat mahdollisesti jopa katoamaan.

Pisces magni in aqua alta natant

Kokoushotelli Rantapuisto 29.–30.11.2006

Tutkimuksia makuukammarista, synnytysosastolta ja lastentarhasta - meritaimen joessa

Ari Haikonen, Kala- ja vesitutkimus Oy

Meritaimenkannat näyttäisivät olevan elpymässä. Kuitenkin meritaimenkannoista tiedetään yllättävän vähän. Saatavilla olevaan hajanaiseen tietoon tuovat oman hämmentävän lisänsä taimenen erilaiset elinstrategiat: osa taimenista kun on paikallisia taimenia eli ilman merivaellusta lisääntyviä, osa taimenista tulee sukukypsiksi vasta merivaelluksen jälkeen. Ja jotta asia ei olisi näin yksinkertainen, osa paikallisten taimenien jälkeläisistä voi lähteä merivaellukselle meritaimenten tapaan, ja osa meritaimenien jälkeläisistä voi jäädä paikallisiksi taimeniksi. Poikasvaiheessa näitä erilaisia taimenmuotoja ei voi erottaa toisistaan. Toisin sanoen, kun puhumme meritaimenesta, emme valitettavasti edes tiedä mistä me puhumme.

Taimenkantojen seurannan keskeisiä osia tulisi olla luonnonkudusta syntyneiden kalojen erottaminen istutetuista kaloista. Vain erottamalla eri alkuperää olevat kalat toisistaan voimme sanoa jotain luonnontuotannon elpymisestä ja istutusten onnistumisesta. Jos kalojen alkuperää ei voida selvittää, jää kaikki arvailujen varaan ja tutkimukselta on pohja poissa.

Sähkökalastus ja vaelluspoikaspyynti - synnytysosasto ja lastentarha

Taimen syntyy joessa. Ensimmäiset havainnot sen olemassaolosta saadaan sähkökalastustutkimuksissa syyskesällä. Keväällä kuoriutuneet taimenen poikaset ovat Etelä-Suomen joissa sähkökalastuksen aikaan n. 4-10 sentin pituisia. Meritaimen viettää joessa keskimäärin 2-3 vuotta ennen vaellustaan mereen. Sähkökalastamalla saadaan arvioita jokien taimentiheyksistä. Tässä vaiheessa meritaimenia ja paikallisia taimenia ei voi erottaa toisistaan, vaan meidän on tyytyminen puhumaan yleisesti taimenista.

Meritaimenet erottuvat paikallisista taimenista niiden vaeltaessa mereen keväällä. Taimenen vaelluspoikasvia voidaan pyytää joko rysällä tai niin sanotulla smolttiruuvilla. Taimenen vaelluspoikaspyynti on erittäin vaikeaa, koska ne vaeltavat mereen keväällä kun joet tulvivat. Joet ovat tällöin täynnä roskaa ja muuta irtotavaraa. Tämä vaikeuttaa varsinkin perinteisten havaksesta valmistettujen rysäpyydysten käyttöä taimentutkimuksissa. Sen sijaan smolttiruuvi soveltuu paremmin taimenen vaelluspoikaspyyntiin Suomen hankalissa olosuhteissa.

Etelä-Suomen nykyiset karkeat vaelluspoikasarviot perustuvat sähkökalastustuloksiin ja siten meritaimenarvioissa ovat mukana myös paikalliset taimenet. Tästä syystä, kun halutaan tietää kuinka paljon joki voi tuottaa vaelluspoikasvia mereen, ainoastaan vaelluspoikaspyynnillä voidaan antaa tähän vastaus.

Kutukannan koko ja saalisarviot - makuukammari

Kutukannan selvittämiseksi tulisi tietää jokeen nousevien kalojen ja sieltä pyydettyjen kalojen määrät. Joessa pyytäviltä vapakalastajilta tulisi kalastuskyselyllä tiedustella heidän meritaimensaaliitaan, jotta saataisiin indeksinomais-ta tietoa jokeen nousevista kalamääristä ja kannan rakenteesta. Saaliista tulisi myös kerätä saalisnäytteitä.

Jokeen nousevien kalamäärien arviointi on vaikeaa. Tähän tarkoitukseen tarvittaisiin kalalaskuri. Jonkinlaisia laskureita on ollutkin markkinoilla jo useita vuosia, mutta toistaiseksi kohtuuhintaisia, toimivia laitteistoja on vaikea löytää. Uusin innovaatio nousukalamäärien arviointiin on kaikuluotaustekniikkaan perustuva lähes kuvankaltaista materiaalia tuottava menetelmä, *Multi Beam Imaging Sonar Technology*.

Kalojen vaelluksista jokisuistossa ja joessa saadaan tietoa telemetriatutkimuksilla. Telemetriaa on käytetty mm. Tenojoen vesistössä, kun on selvitetty kutevien kalojen käyttäytymistä. Etelä-Suomen joissa telemetrialla voitaisiin selvittää mm. minkälaisille alueille ja pohjille kutevat kalat hakeutuvat. Tämä tieto olisi tärkeää seurattaessa kunnostusten onnistumista sekä suunniteltaessa uusia kunnostuksia.

Pisces magni in aqua alta natant

Suomenlahden veden ja eliöiden tila

Limnologi Seppo Knuutila, SYKE
Erikoistutkija Heikki Peltonen, SYKE

Suomenlahteen tulevan ulkoisen ravinnekuormituksen määrä on laskenut 1980-luvun lopun tasolta lähes 40 %. Merialueen rehevöityminen ei ole kuitenkaan pysähtynyt. Kesäaikaisen kasviplanktonin määrän perusteella Suomenlahti on koko Itämeren rehevöitynein osa-alue. Suomenlahden jatkuvaan rehevöitymiseen onkin syynä merialueen sisäisen ravinnekuormitus. Tämän seurauksena fosfaattifosforin pitoisuus on kasvanut Suomenlahdella lähes kaksinkertaiseksi viimeksi kuluneiden kahden vuosikymmenen aikana.

Syvän veden happipitoisuus oli Suomenlahdella kesällä 2006 alhaisin vuosikymmeniin. Myös pohjan tila oli heikompi kuin kertaakaan aiemmin vuonna 1999 aloitetun intensiivisen rannikkoseurannan aikana. Pohjaeläimistön osalta tulokset olivat niin ikään tutkimusjakson heikoimmat. Runsas ja monilajinen pohjaeläinyhteisö löytyi enää vain neljästä Suomenlahden yhteensä 47 havaintopaikasta. Täysin vailla pohjaeläimistöä oli 37 paikkaa. Monivuotisena pohjaeläimistö kuvaa hyvin pitkäaikaista pohjien tilaa ja erityisesti happitilanteen muutoksia.

Suomenlahden pelagisissa kalakannoissa on tapahtunut voimakkaita muutoksia 2000-luvulla. Sekä silakoiden että kilohailien osoitettiin vuonna 2003 kärsineen ravintopulasta. Kalat olivat laihoja ja suuri osa oli selvästi nälkiintyneitä, ja niiden kasvu oli erittäin heikkoa. Kalojen nälkiintymisestä seurannut silakka- ja kilohailikantojen huono tila yhdessä samanaikaisesti voimaan tulleiden pyydysrajoitusten kanssa aiheutti Suomenlahden silakka- ja kilohailisaaliiden ennennäkemättömän voimakkaan romahduksen. Sen jälkeen kilohailin kokonaissaalis on jälleen käännytynyt nousuun, mutta silakkasaalis on jäänyt alemmalle tasolle.

Pisces magni in aqua alta natant

Kokoushotelli Rantapuisto 29.–30.11.2006

Suomenlahden ammattikalastus ennen ja nyt

Mika Kiuru

Nylands Fiskarförbund r.f.

Ammattikalastus on elinkeinona aina ollut jatkuvan muutosprosessin kohteena. Siihen on vaikuttanut ympäristössä tapahtuvat muutokset, tekninen kehitys ja kalastuksen säätely. Kalakannoissa tapahtuneet muutokset ja istutukset ovat hyvin pitkälle vaikuttaneet siihen mitä kalastetaan ja millä. Innovaation puutteesta ammattikalastajia ei voida syyttää. Varsinkin kalastusta helpottavia laitteita ja uusia pyyntimenetelmiä on keksitty tai muualta tänne tuotu. Tänä päivänä myös kalastuksen säätely voi vaikuttaa kalastuksen harjoittamiseen, mutta Suomenlahdella kiintiöt ovat toistaiseksi olleet riittävät eivätkä ole estäneet kalastusta. Ainoa poikkeus oli 2000-luvun alussa parina vuonna (osan vuodesta) voimassa olleet troolikalastusrajoitukset. Tekninen säätely, rauhoitusajat ja alमितat ovat vanhaa perua ja kalastajien hyväksymiä.

Vaikka Suomenlahden ympärillä on koko Itämeren alueen suurin väestön keskittymä, niin ammattikalastus on pahasti näivettynyt. Troolikalastus kärsii mm. silakan pienestä koosta, rehusilakan ylituotannosta ja hinnasta, purkupaikkojen puutteesta ja jalostusteollisuuden puuttumisesta Suomen etelärannikolta. Hyljettä pidetään muun kalastuksen osalta suurimpana yksittäisenä tekijänä vallitsevaan tilaan. Ponttonirysät ovat helpottaneet rysäkalastuksen tilannetta, mutta ainoastaan jääpeite mahdollistaa nykyään kannattavaa verkkokalastusta. Ammattikalastajien määrän väheneminen heijastuu suoraan rannikkokalastuksen saalismääriin.

Ammattikalastus Suomenlahdessa on ollut sekä avomerikalastusta että rannikkokalastusta. 1950-luvun puolessa välissä kaksi alueen kalastajaa toi troolikalastuksen Suomeen. Troolikalastus ja laivasto kehittyivät nopeasti ja jo kymmenen vuotta myöhemmin oli jo tungosta vetopaikoilla ja troolisatamia rakennettiin pitkin rannikkoa. Tekninen kehitys oli valtava ja niin alusten kuin troolien koko kasvoivat rajusti. 80-luvulle tultaessa oli yhden aluksen yhden yön saalis yhtä iso kuin yhden aluksen koko syksyn saalis 60-luvun lopussa. Suomenlahden silakan pieni koko, menekkivaikeudet, alusten romutukset ja Hangon troolisataman sulkeminen ovat ratkaisevasti johtaneet siihen, että troolikalastus Suomenlahdella on tällä hetkellä hyvin vähäistä.

Myös siimakalastuksen pioneerina Suomenlahdella oli toinen kalastajista joka oli tuonut troolikalastuksen Suomeen. Siimakalastus saavutti myös hyvin nopeasti suuren suosion ja 80-luvun puolessa välissä oli saalis parhaimmillaan yli 35 000 lohta vuodessa. Hyvät lohisaalit toivat myös paljon sivutoimisia siimakalastajia apajille. Monet siimakalastajat siirtyivät verkkomateriaalien kehittyessä käyttämään ajoverkkoja ja siimat jäivät enemmän sivutoimisten kalastajien pyyntimuodoksi. Laivaliikenteen voimakkaan lisäyksen ja hyljekannan räjähdysmäisen kasvun johdosta on lohen avomerikalastus tänä päivänä kutakuinkin loppunut.

Lohi-istutukset toivat myös lohiryssäkalastuksen rannikkokalastukseen. Samoin kuin trooli ja siimakalastus myös rysäkalastus yleistyi hyvin nopeasti. Parhaimmillaan oli 300 lohiryssä pyynnissä ja niissä saalis oli huippuvuosina yli 40 000 lohta pyyntikaudessa (touko-syyskuu). Lohi-istutusten huono tuotto ja hyljeongelman vuoksi rysämäärät putosivat sataan 2000-luvun alussa. Kahden viimeisen vuoden aikana suurin osa niistä rysistä on vaihdettu ponttonirysiin. Monella ponttonirysiin siirtyneellä kalastajalla saalistaso (kpl/rysä/vrk) on palautunut samalle tasolle kuin oli ennen hylkeitä. Voidaan kysyä onko lohi-istukkaat selviytyneet paremmin vai onko todellisuudessa kyse siitä, että hylkeet ovat syöneet lohia enemmän pyydyksistä kuin mitä on arvioitu? Kokonaislohisaalis on tällä hetkellä ainoastaan reilut 9 000 kappaletta ja kiintiö 13808 kappaletta. Alimmillaan saalis oli alle 7 000 lohta v. 2003.

Pisces magni in aqua alta natant

3. valtakunnalliset iktynomipäivät Helsingissä

Kokoushotelli Rantapuisto 29.–30.11.2006

Verkkokalastus oli ennen hylje, levä ja roskakalahaittoja ympäri vuoden tärkeä kalastusmuoto. Pyynnin kohteena olivat suomukalat, kilohaili sekä silakka. Suomukalapyynti on pitkälle ollut sekakalastusta, mutta kuha on ollut ylivoimaisesti tärkein saalislaji. Suomenlahdella suomukalasaaliit ja käytössä oleva verkkomäärä on jakautunut tasaisesti 45mm ja 50mm verkkoihin. Loppukesällä ei toivotun saalin määrä ja levähaitta on noussut niin suureksi, että verkkokalastus on monin paikoin mahdotonta. Syksyisin hyljeinvaasio sisäsaaristoon saakka on ratkaisevasti vaikeuttanut verkkokalastusta. Pyydysvahingot ja saalismenetykset ovat niin suuret, että on mahdotonta kalastaa taloudellisesti kannattavasti. Ainoastaan talvikalastus on nykyisellään kannattavaa, jos päästään jään alta kalastamaan.

Pisces magni in aqua alta natant

Kokoushotelli Rantapuisto 29.–30.11.2006

EU:n yhteisien kalastuspolitiikan valvonta Suomenlahdella

Mikael Nikiforow, kalastusmestari

Uudenmaan TE-keskus

Esitelmässä keskityn pelkästään ammattimaisen kalastuksen valvontaan, sillä jo otsikko tekee tämän rajauksen, YKP koskee nimittäin vain ammattikalastusta merialueella

Lakiperusteet:

- * Kansallinen lainsäädäntö
- * EU-lainsäädäntö

Kalastajien ilmoitusvelvollisuus

- * < 10 m alukset à rannikkokalastuslomakkeella joka kuukausi, paitsi lohisaaliit
- * > 10 alukset à kalastuspäiväkirjalla, 48 h landauksesta
- * lohi-ilmoitukset à 48 h landauksesta
- * kalakaupan ilmoitusvelvollisuus (kiintiölajit) à 48 h ostosta
kiintiölajien ensikäden ostoilmoitukset à cross-checking

Valvonta voidaan jakaa

Toimistolla tapahtuvaan valvontaan

- * asiakirjavalvonta (saalis- ja ostoilmoitusten palautukset ajallaan ja oikein täytettynä
- * rekistereitten ylläpito (alukset, saaliit, ammattikalastajat, esim. alusten rekisteröinnit, osoitteenmuutokset, tulopäivitykset, tulosteet ammattikalastaja- ja alusrekisteristä, ostajarekisteristä)
- * VMS-valvonta à meritilanne, alusten liikkeet (VMS = Vehicle Monitoring System)
- * kiintiöseuranta (oikeastaan mmm:ssä, joka tekee päätökset mahdollisista kalastusrajoituksista)

Kentällä tapahtuva valvonta

- * satamavalvonta (alusten asiakirjat, khm, saaliit, määrä ja lajisuhteet, pyydykset: trooliperän silmäkoko, Bacoma-troolin tarkastus)
- * merellä tapahtuva valvonta (kalastusalukset, lohirsät, jälleenlaivaukset)
- * ilmavalvonta Vartiolentolaivueen avustuksella (lohirsät)
- * kalakaupan valvonta
- * KOR-valvonta

Seuraamukset jos rikkomus/rikos havaitaan:

- * kirjalliset huomautukset (2 kpl, kolmas kerta à esitutkintapyyntö poliisille tai Rajalle)
- * vakavat rikkomukset (KL § 107 kalastusrikos à RL 48 a luvun 2 § à sakko tai enintään 2 vuotta linnaa, KL § 108 kalastusrikkomus à sakko)
- * Neuvosto asetus (EY) 1447/1999 YKP:n vakavat rikkomukset à aina esitutkintaan

Lopuksi:

kalastajat hyvin tyytyväisiä EU-jäsenyyden mukanaan tuomaan valvontaan

Kalastuksenvalvonta EU-alueella

Paavo Suominen, kalastusmestari
Varsinais-Suomen TE-keskus

EU-Alue ?

Euroopan yhteisön kalastuslaivasto on suuri 89666 kpl v. 2005 ja laivaston toimialue kattaa merialueita ja hyödyn-
tää sellaisiakin kalakantoja joita ei aivan heti tule EU-kalastuksesta puhuttaessa ajatelleeksikaan. Tällä hetkellä
EU:ssa on 20 rannikkovaltiota.

Valtion **yksinomainen talousvyöhyke** ([ruots.](#) exklusiv ekonomisk zon [engl.](#) Exclusive Economic Zone, EEZ) tar-
koittaa valtion aluevesiä (sisäisiä aluevesiä ja aluemerta (12 mpk) ja sen ulkopuolella kansainvälisillä vesillä sijaitse-
vaa mannerjalustaa, jonka luonnonvarojen hallintaan rannikkovaltioilla on yksinoikeus. Tämä ulottuu 200 meri-
peninkulman etäisyydelle rannikosta. Kansainvälisen viitekehyksen asialle antaa [YK:n](#) Merioikeusyleissopimus.
Näiden vesialueiden ulkopuolella ovat kansainväliset vedet joissa kalastuksen säätely perustuu kansainvälisiin so-
pimuksiin, j

oihin kaikki valtiot eivät ole sitoutuneet.

Laivasto ja kalastusoikeudet

Periaatteessa on sovittu, että kaikilla EU-valtioilla on yhtäläinen pääsy kaikkien jäsenvaltioiden vesille. Tästä poi-
keten rannikon läheiset vedet on jätetty valtioiden omaan hallintaan ja muitakin poikkeuksia sääntöön on. Lisäksi
kalastusta rajoitetaan monilla eri valtioille varatuilla saaliskiintiöillä.

Yhteisön suurin kalastuslaivasto on Espanjalla. Suuri laivasto on myös Ranskalla, Italialla, Alankomailla, Britanni-
alla ja Portugalilla. Esim. Espanjalaiset kalastusalukset kalastavat laajasti maailmalla kuten esim. Afrikan länsiran-
nikolla. Rannikkovaltioiden talousvyöhykkeen laajennuttua 200 mpk saakka on kalastaminen monilla alueilla
edellyttänyt kalastussopimusten tekoa, joissa EU on ollut eräs aktiivisimmista osapuolista. Yhteisön kalastusaluksia
operoi Kanadan suurilla matalikoilla (Grand Banks) sekä Koillis-Atlantilla. Yhteisö osallistuu näiden Koillis-
Atlantin kalastuskomission (NEAFC) ja Luoteis-Atlantin kalastusjärjestön (NAFO) toimintaan. Järjestöjen toimin-
taan kuuluu myös kalastuksenvalvontaa koskevia velvoitteita joihin yhteisö osallistuu merkittävillä panoksilla. Yh-
teisöllä on myös yhteishankkeita kalastuksenvalvonnan kehittämiseksi esim. Afrikassa, joten EU-alue kattaa varsin
suuria alueita kalastuksenvalvonnan näkökulmasta. EU on jäsenenä 11:ta alueellisessa kalastusjärjestössä.

Useita uhattuja kalakantoja

Kuten joka vuosi, EU:n kalastusasioista vastaavat ministerit kokoontuvat ennen vuodenvaihdetta
neuvostoon päättämään kalastusmahdollisuuksista seuraavalle vuodelle. Päätökset ovat yleensä erittäin vaikeita.
Vaikka joitakin parannuksia onkin havaittavissa, Kansainvälisen merentutkimusneuvoston ja Euroopan komission
tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean tutkijat pitävät useimpien kaupallisten kantojen tilaa edelleen hälyt-
tävänä. Tuomio on armoton: tutkijoiden mukaan kalastusalusten saaliit useiden kalakantojen suhteen ovat liian
suuria, jotta kannat voisivat uusiutua; lisäksi arvioitu kalastuskuolevuus osoittaa, että todelliset saalismäärät poik-
keavat virallisesti ilmoitetuista. Tutkijat vaativatkin tehostettuja toimia saaliiden rajoittamiseksi.

Pisces magni in aqua alta natant

Yhteisen valvontajärjestelmän peruspilarit:

Saaliiden, kiintiöiden ja laivastokapasiteetin rajoittaminen edellyttää toimivaa valvontaorganisaatiota. Kalastuksenvalvonnan peruspilareita yhteisössä ovat seuraavat :

- Kalastuspäiväkirjat (Kalastusponnistuksen seuranta, Kiintiöseuranta, ristiintarkastus)
- Osto ilmoitukset (Kiintiöseuranta ja ristiintarkastus)
- Satelliittiseuranta (Kalastuksen alueellinen seuranta, ristiintarkastus)
- Kuljetus- ja hallussapitoasiakirjat (Kalojen kuljetusten seuranta ja jäljitettävyys)
- Alusrekisteri ja kapasiteettirajat (Kalastuskapasiteetin vetoisuus/teho rajoittaminen)
- Fyysinen valvonta maalla ja merellä (Kansalliset valvontaviranomaiset, EU-tarkastajat, Valvontavirasto)

Valvontajärjestelmän nykytila ja sen ongelmakohtia

EU jäsenvaltiot ovat vahvistaneet oikeudelliset ja hallinnolliset puitteet YKP:n valvomiseksi ja täytäntöön panemiseksi. Jäsenvaltioiden välillä on kuitenkin niiden omista oikeudellisista ja hallinnollisista perinteistä johtuvia eroja. Joissakin jäsenvaltioissa vastuu kalastuksenvalvonnasta kuuluu pääasiallisesti tai kokonaan suoraan asianomaisen ministeriön kalastusosaston alaisuudessa toimivalle tarkastuselimelle. Toisissa vastuu on saatettu siirtää yhdelle tai useammalle viranomaiselle, jotka eivät toimi kalastusasioista vastaavan ministeriön alaisuudessa, jolloin kalastuksenvalvonta on vain yksi tehtävä muiden joukossa. Ongelmia syntyy helpoiten silloin, jos tarkastusviranomaisten valtuuksien lisäksi tarvitaan toissijaisesti vastuussa olevien viranomaisten valtuuksia. Näin on erityisesti kuljetusten valvonnan ja rikkomusten seurannan osalta, koska niissä tarvitaan usein poliisiviranomaista avustamaan tai johtamaan tutkimuksia.

Valvonta-asetuksen vaatimuksena on, että rikkomusten seurauksena tulisi olla taloudellisen hyödyn menettäminen sekä myös rangaistuksen pelote. Useissa jäsenvaltioissa kalastuslainsäädännön rikkomisia käsitellään ensisijaisesti rikosoikeudellisin menettelyin. Pääasiallinen seuraamus on sakko. Tärkeimmät lisäseuraamukset ovat takavariointi ja menettämisseuraamus. Kaikissa jäsenvaltioissa on säädetty mahdollisuudesta ainakin teoriassa peruuttaa lisenssit tai muut kalastamiseen tarvittavat luvat. Vaikka kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen sakkojen yläraja onkin korkea, useimmista rikkomistyypeistä todellisuudessa määrättävät sakot sijoittuvat käytettävissä olevan as- teikon alapäähän.

Vaikka kaikilla jäsenvaltioilla on oikeudelliset säännökset, jotka mahdollistavat lisenssien ja muiden kalastuslupien peruuttamisen, niitä käytetään äärimmäisen harvoin. Käsittelyajat ovat yleensä liian pitkiä, ja syyttäjien ja oikeuslaitoksen kalastusasioita käsittelevien jäsenten asiantuntemus vaihtelee suuresti. Kalastusalan rikkomusten käsittely ja rikkojien kohtelu vaihtelevat edelleen huomattavasti eri puolilla yhteisöä. Yhteistyö jäsenvaltioiden välillä tällä saralla on vielä varsin kehittymätöntä.

Parannuksia tarvitaan edelleen, jotta pelotteet estäisivät tehokkaasti kaikkia kalastusalan toimijoita rikkomasta sääntöjä ja jotta saataisiin luotua tasavertaiset toimintaedellytykset koko yhteisön alueella.

KEHITYSNÄKYMÄ

Alueelliset Neuvoo-antavat toimikunnat

Alueelliset Neuvoo-antavat toimikunnat laativat komissiolle ja toimivaltaisille kansallisille viranomaisille suosituksia ja ehdotuksia kaikista kalastuksenhoitoon liittyvistä asioista toimivaltaansa kuuluvalla alueella tai alalla. Toimikuntia on viisi edustaen tiettyjä biologisesti ja maantieteellisesti yhtenäisiä alueita. Suomen edustaja osallistuu Itämeren koskevaan toimikuntaan.

EU- Kalastuksenvalvontavirasto

Päätös EU:n kalastuksenvalvontaviraston perustamisesta tehtiin osana yhteisen kalastuspolitiikan vuonna 2002 toteutettua uudistusta, jonka tavoitteena on tiukentaa EU:n kalastusta koskevien toimenpiteiden valvontaa ja seuranta ja varmistaa, että toimenpiteitä sovelletaan yhtäläisellä tavalla koko EU:n alueella. Myös Suomea on hiljattain pyydetty nimeämään valvontaviraston mahdollisesti käytettävissä olevat resurssit.

Virasto organisoii jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä yhteisten tarkastus- ja valvontasuunnitelmien avulla. Näiden suunnitelmien toteuttamisessa käytetään jäsenvaltioiden yhteen koottuja resursseja, sekä henkilöstö- että laite-resursseja. Kansainvälisellä tasolla komissio voi pyytää virastoa esimerkiksi avustamaan jäsenvaltioita Koillis-Atlantin kalastuskomission (NEAFC) ja Luoteis-Atlantin kalastusjärjestön (NAFO) puitteissa suoritettavissa tarkastus- ja valvontatehtävissä.

Brysselissä väliaikaisesti sijaitseva virasto aikoo ottaa palvelukseensa 38 henkilöä vuoden 2007 loppuun mennessä. Virasto siirtyy pysyvästi sijoituspaikkaansa Vigoon Espanjaan niin pian kuin tarvittavat järjestelyt saadaan tehtyä. Vuonna 2007 vahvistettava ensimmäinen yhteiskäyttösuunnitelma liittyy Pohjanmeren, Skagerrakin ja Englannin kanaalin itäosan turskakantojen elvyttämiseen. Suunnitelma koskee Belgiaa, Tanskaa, Saksaa, Ranskaa, Alankomaita, Ruotsia ja Yhdistynyttä kuningaskuntaa. Myöhemmin laaditaan yhteiskäyttösuunnitelmat myös Itämeren turskakannoille sekä tonnikalalle.

Pisces magni in aqua alta natant

Kokoushotelli Rantapuisto 29.–30.11.2006

Kutsu iktyonomipäiville

Kolmannet valtakunnalliset iktyonomipäivät järjestetään 29.-30.11.2006 Helsingissä Hotelli Rantapuistossa. Päivien teemoina ovat Suomenlahden meritaimen sekä Suomenlahden tila ja kalastus. Iktyonomipäivien ohjelma on oheessa.

Iktyonomipäivät on kaikille avoin koulutustilaisuus, joka palvelee erityisesti iktyonomi- ja kalatalousteknikkokoulutuksen saaneiden jatkokoulutustapahtumana. Iktyonomipäivillä on erinomainen tilaisuus myös tavata vanhoja opiskelutovereita.

Iktyonomipäiville ilmoittaudutaan oheisella lomakkeella

10.11.2006 mennessä Kati Manniselle, os. Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos, PL 2, 00791 Helsinki, fax. 0205 751 0201, s-posti: kati.manninen@rktl.fi. Järjestäjät toivovat ilmoittautumisia mahdollisimman ajoissa.

Ilmoittautumisten yhteydessä (viimeistään 10.11.) maksetaan osallistumismaksu 100 euroa iktyonomityöryhmän tilille 572241-274552. Viestiosaan kirjoitetaan tunnus Iktyonomipäivät 2006 ja osallistujien nimet. Osallistumismaksu sisältää luentomateriaalin ja ohjelman mukaiset juhlaillallisen, 2 kahvit ja 30.11. lounaan. Halukkaat voivat varata ja maksaa ilmoittautumisten yhteydessä lounaan myös ensimmäiselle päivälle 29.11. Lounaan hinta noutopöydästä on 17,10 euroa.

Kokoushotelli rantapuistolta on varattu iktyonomipäivien osallistujille 15 yhden ja 21 kahden hengen huonetta. Huonevaraukset kukin osallistuja hoitaa itse. Majoituskiintiö on varattu 29.10. asti. Rantapuiston länsipuolella sijaitsevasta hotellista Vuorannasta on myös mahdollista kysellä majoitusmahdollisuuksia.

Päivät järjestää valittu iktyonomityöryhmä yhteistyössä Kalatalousteknikot ry:n kanssa. Päiviä tukevat mm. Kaakkois-Suomen TE-keskus, Kalatalousteknikot ry sekä Espoon, Helsingin ja Kirkkonummi-Porkkalan kalastusalueet.

Lisätietoja voi kysellä työryhmän puheenjohtajalta Jaana Vetikolta puh. 050 525 7806 tai sihteeriltä Jukka Linderiltä puh. 040 722 5421. Kutsu, ohjelma yms. tiedot löytyvät myös netistä os. www.vapaa-ajankalastaja.fi => tapahtumat => iktyonomipäivät 2006.

Iktyonomipäivien kutsua saa ja on suotavaa levittää eteenpäin.

Iktyonomit! Muistathan myös tehdä perustellun ehdotuksesi vuoden iktyonomiksi Jaana Vetikolle 31.10. mennessä s-posti: jaana.vetikko@vapaa-ajankalastaja.fi sekä ilmoittautua ja/tai päivittää muuttuneet tiedot iktyonomirekisteriin, s-posti: tom.clayhills@kalakoulu.fi, puh. 050 358 8812.

Tervetuloa!

Pisces magni in aqua alta natant

Kokoushotelli Rantapuisto

Ramsinniementie 14, 00980 HELSINKI

Puhelinvaihe: (09) 31 911 /

Myyntipalvelu: (09) 3191 445 tai 444

Telefax: (09) 3191 400

Sähköposti: rantapuisto@rantapuisto.fi tai etunimi.sukunimi@rantapuisto.fi

www.rantapuisto.fi

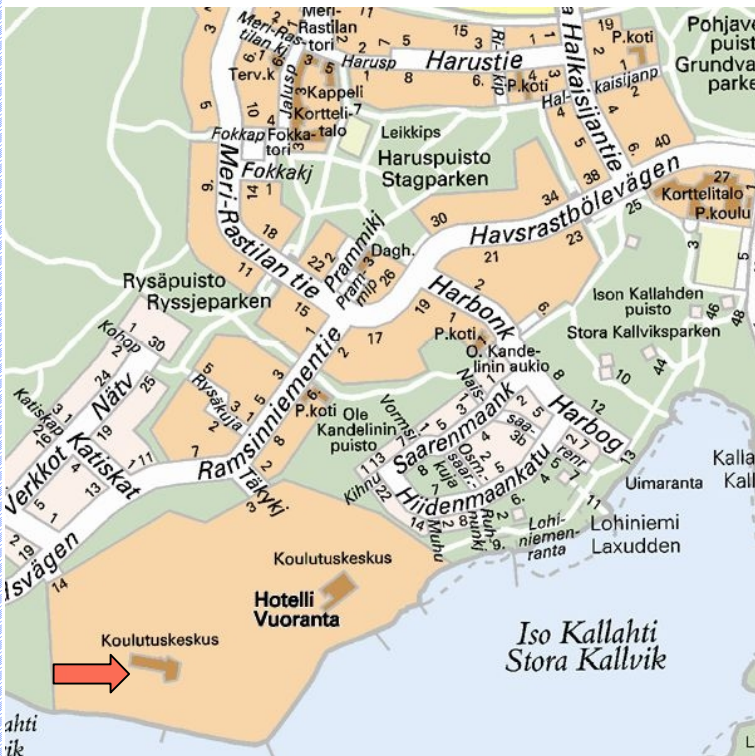
Sijainti:

Kokoushotelli Rantapuisto sijaitsee Helsingin Vuosaassa, Ramsinniemessä, 15 km:n päässä Helsingin keskustasta ja Helsinki-Vantaa lentokentältä.

Julkiset kulkuvälineet:

Metro-yhteys Helsingin keskustasta Rastilan metro-asemalle, josta jatkoysteys linja-autolla Ramsinniemen suuntaan noin kymmenen minuutin vuorovälein (bussi nro 96, iltaisin myös 90B). Tarkemmat aikataulutiedot löytyvät HKL:n verkkosivuilta, osoitteesta www.hel.fi/hkl/ kohdasta aikataulut.

Poistumis pysäkki Meri-Rastilantien ja Ramsinniementien risteyksessä, josta noin 600 m kävelymatka Ramsinniementietä pitkin Kokoushotelli Rantapuistoon.

Pisces magni in aqua alta natant